

[Krag.]

stand et overordentligt Hensyn i Retning af at give Hjælp til den Selvhjælp, som Arbejderne gennem Arbejdsløshedskasserne har skabt sig, og det burde finde en anden Anerkendelse hos den højtærede Statsminister end de Udtalelser, her er fremsat. Og derudover er der gennem Hjelpekasserne i den samme Periode, ikke som Hjælp til Selvhjælp, men som direkte Støtte, anvendt Beløb af en saadan Størrelse, at jeg føler mig overbevist om, at intet andet Samfund end det danske forholdsvis har vist en saadan Forstaaelse af Arbejdernes Nødstilstand som Følge af Kriser, den økonomiske Udvikling og den organisationsmæssige Udvikling, vi har gennemløbet i den sidste Menneskealder. Det burde ikke møde en Kritik, en Dom fra den højtærede Statsministers Side som den, der er udtalt her i Aften.

I øvrigt vil jeg sige til de Herrer af Regeringspartierne, at efter min Opfattelse forstaaer de Herrer grumme lidt af den Tid, de lever i, thi de maa være paa det rene med, at vi lever i et andet Europa end det, vi befandt os i i Førkrigstiden. Vi lever faktisk i en Verdensdel, som er økonomisk reduceret, og som desværre har en for høj Levestandard i Forhold til det vigende Marked, som europæisk Produktion møder i Verden, og til den mindskede Købeevne, som præger Verden (*Einer Jensen*: Det gælder vel kun Arbejderne.). Det gælder alle Samfundsklasser, og alle Samfundsklasser i det frie Erhverv, som kun har deres egen økonomiske Kraft at stole paa, maa tage Konsekvensen deraf og har taget den i brede Lag i den danske Befolkning.

Vi lever faktisk i et Europa, som er spaltet i to Produktionssystemer, hvoraf ganske vist det ene ligger i Ruiner for Tiden, men det har mobiliseret Kæmpekræfter for at naa frem til en overordentlig Masseproduktion, baseret paa Verdens mindskede Købeevne. Konsekvensen heraf har det danske Landbrug faaet at føle gennem den Korndumping, som fra det russiske Marked, fra de russiske Producenter, har fundet Sted ud over Verden. Ja, saaledes ligger det faktiske Forhold. Det kapitalistiske Vesteuropa indskyder selv den Kapital, som tjener til at forberede en tilintetgørende Konkurrence fra Østen. Vort Hovederhverv

— ja, det er stedt i Nød, fordi det maa bøje sig ind under den mindskede Købeevnes Vilkaar, og det kommer man fra de Herrers Side, som repræsenterer de Befolkningsklasser, der slutter op om denne Regering, til at gøre sig klart.

Men samtidig dermed mener altsaa de Herrer Socialdemokrater at kunne opretholde Kravet om, at alt, hvad de gode Tider skabte, skal kunne bevares; Levestandarden har man Krav paa at opretholde, selv om det skal være paa det øvrige Samfunds Bekostning, ja, man har oven i Købet Krav paa at forhøje den. Man hævder Berettigelsen af at øge Kravene til Samfundets Kasse for at opretholde Produktionsvilkaarene, for at opretholde Kravet til en Del af Produktionens Afkastning, for at opretholde en Levestandard, som faktisk staar i et skrigende Misforhold til det hele Europas og ogsaa til vort Lands produktive Stade og Fremtidsmuligheder.

Det synes jeg man burde se at gøre sig forstaaeligt, thi denne Sag har jo to Sider. Den ene Side er Beskæftigelsesproblemet. Det var det, man beskæftigede sig med forud for Valget. Det var det, man den Gang paastod at kunne løse. Den anden Side er Hjelpeproblemet. Nu er det det, man ensidigt interesserer sig for. Det første var Hovedsagen for Valget, da der kunde indtjenes en politisk Fordel ved at paastaa, at man var i Stand til at løse denne Opgave. Nu synes det ikke, som man har større Interesse for en Ændring af den Jordbund, hvoraf Arbejdsløhedssulykken fremvokser; man mærker i hvert Tilfælde intet dertil. Men de Herrer bliver nødt til at gøre sig forstaaeligt og gøre sig klar paa, at Samfundets Kasse kan ikke være den Krigskasse, hvoraf de Udgifter udbetales; som en Stampen op mod Tidens Kræfter foranlediger i stigende Grad, efterhaanden som Kampen skærpes.

Det er en virkelig alvorlig Situation, vi staar i, og den lader sig ikke bedømme sandt og rigtigt ud fra en ganske ensidig Betragtning af, hvad man af denne eller hin Aarsag kunde ønske, men den lader sig kun afgøre i Belysning af de økonomiske og produktionsmæssige Vanskeligheder, hvori den hele Verdensdel og ogsaa vort Land staar, og det lader sig ikke gøre i denne Forbindelse at se bort fra den stærkt mindskede Ydeevne,